

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod. Ettenheim-Münster 226

**Endel, Roman
Majer, Ferdinand
[s.l.], 1731-1732**

Articulus 3tius

[urn:nbn:de:bsz:31-120354](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-120354)

202^m Quo unum infinitum n̄ p̄t maior aetere eē, et m̄
 maāter peccato. Quo rāōe. Si unum infinitum
 foret maior om̄ing aetere, eo ipso n̄ amplig eē
 infinitum, q̄d n̄ p̄t aē. a. p̄t. ponamq̄ infinitas
 p̄tūdes. Et m̄ q̄bet 10 unciā tabaci. Et cuilibet
 unciā p̄tūm assequare p̄tū p̄tūm en an n̄. Si dicit
 q̄d, q̄d numerus unciā tabaci, n̄ erit maior, si dicit
 20. q̄d dandū devenio ad illā unciā, et n̄ amplig
 p̄tūm dandū et assequare p̄tū p̄tūm sequenti
 unciā eēt finitū. Quod si dicit n̄q̄m de p̄tūe
 devenire ad ultimā unciā tabaci, q̄d numerus
 p̄tūm et unciā erit aglin, q̄d a 10 ad ultimā
 Quis infinitum unum maior aetere.

Solvuntur obiectōe

204^m Obiō p̄t infiniti alq̄ addi & auferri, vq; infiniti
 eōq̄ actu existentiū p̄tūm dicitur cuilibet
 ex illis 2 oculi, si cuilibet ex infiniti arārii & p̄tūm
 q̄d h̄c modo infinitum p̄tūm maior aetere factū maāter.
 q̄d d. Ponamq̄ infinitos dāri h̄ōes, et quilibet h̄ōe
 annulū, postea infinitos h̄ōes h̄ōes oēs annulos
 p̄tūm in cumulū unciū, & quilibet ex illis infiniti
 p̄tūm p̄tūm ex illo cumulo reassumere dandū annulos
 si n̄, si n̄ q̄d in illo cumulo n̄ p̄tūm infiniti annuli,
 si vero p̄tūm auferre, q̄d unum infinitum erit maior
 aetere factū maāter.

205^m Respondet ad p̄tūm infinitum p̄tūm maior maāter
 si alq̄ finitū eē in alq̄ infinitis n̄. n̄ etc. infinitum
 eē infinites infinitum eēt dicit, adeoq; eē uno p̄tūm
 infitū adhuc manet infitū. Sicut dicit, si infinita, quā
 et beatitudines p̄tūm, adhuc eēt p̄tūm infinita quā,
 ex quo patet a beatitudine & dicitur beatitudines q̄m
 ex h̄ōis Deū eē p̄tūm bonū.

N. 270

Dicitur etiam per absolutam dei potentiam implicat
 infinitum actu in magnitudine seu extensione. Et
 ratio est: dicitur sumpta ex una parte. S. y. h. 3 in C.
 magnitudo seu quantitas est abstracta quae potest, ut quibus
 dicitur. Et sic potest abstracta quae est in ex dei
 absoluta potentia requirit actu esse infinita, quod C. p. n.
 figuratur. Abstracta quae potest se actu infinita, cum
 est abstracta quae potest se actu infinita, potest
 quippe debet proportionari effectui, qui est potest, quod quidem
 cum ipsa queritur: sed effectus abstracta quae potest, aut
 cuiuscumque altitudine ex deo absoluta potentia requirit
 esse actu infinita, ut in precedentibus dicitur quod C.

Dicitur etiam potest dari magnitudo actu infinita potest
 dari etiam infinite magnitudinis aut potest, sed dari non potest
 ea absoluta dei potentia est infinite magnitudinis. Quod
 si daretur est infinite magnitudinis, daret infinite magnitudinis
 sed non involvitur. Dicitur quod C. p. n. est infinite
 magnitudinis ut supponitur, cum est quod potest: quod aliquis
 claudens tunc non in finem, infinitum quippe iuxta
 dicitur est, quod nullus claudens finis, sed si daretur est infinite
 in sua magnitudine aliquis claudens tunc quod dicitur: a. Tale
 est ab eis aliquis figuram, non datur, nec quippe, quod est
 dicitur figura, quod in sua magnitudine aliquis claudens
 tunc, nec figura, figura dicitur terminas sine finis
 magnitudinis in qua est ad rationem vel circuli, tunc figura dicitur
 figura est, qua aliquis datur non. D. alio quod tunc

Quoad numerum
 seu multitudinem

N. 271

Dicitur etiam implicat per absolutam dei potentiam infinitum actu,
 dicitur. Propter hoc dicitur numerus actu infinita, potest utique
 dari numerus infinitus, quia numerus spectat ad multitudinem,
 sed implicat dari numerum actu infinitum, quod C. n. potest
 implicat dari numerum cum opposito sua essentia,
 sed numerus infinitus est oppositus sua essentia, quod datur

p. 22 de essentia numeri est, et mensuratio, sed quatuor
 infinita non est mensuratio, quod est in generalibus ad non
 finem, sed fit mensuratio mensurata, et unum, et est generalis ad
 quod infinitum non est transitibile, etiam non est mensurable.
q. 11. de essentia numeri est, quod eius unitas
 habeat inter se aliquid ordinis, sed unitas ordinis non
 est infinita, quod est in totum, quia ratio infiniti est,
 ubi ius possidet ad unitas ordinis habet, et ius
 est possessio, ut patet, quod requirit se infinita, hoc
 est pars pro parte implicare numerum transendo ad
 infinitum, quia tunc non transitur unum, sed est in alio
 ordine ordinis, quod nec numerus transitur, sed est infinitum.
q. 12. Primo implicat absolute, sed per infinitum
 actu, quod est generalis, sive eius intensio. Secundo
 intensio generalis est generalis, sed implicat generalis in finem
 intensio quod est in parte implicat adens per finem
 infinita in proportione, sed hoc est in generalibus
 intensio intensio quod est in generalibus, ad inter recipientes
 et recipientes debet se portio inata dicitur et quae,
 quod recipientes ad modum recipientis recipientes, in et
 patet, quod ista generalis supponeret infinite intensio
 et actu generalis sicut absolute est finita, nec dicitur
 posse tale generalis infinite intensio generalis dicitur
 esse in actu, ubi dicitur non est in proportione finem
 est ipsa, quod habet actu. nam contra est, est generalis
 dicitur generalis non respiciat finem actus recipientes
 in a dicitur actu dicitur, sed implicat generalis in finem
 intensio requirit aptitudinaliter finem dicitur, quod huius
 est in proportione, quod est.

1° Visio beatifica Dei infinita, quae aequalis
 infinitis visionibus, et versatur circa obiectum infinitum
 plures esse divina, quod dicitur infinitum actu et consequenter
 esse partes, non ubi obiectum infinitum, ubi actum visum
 est infinitum, quia dicitur ab obiecto.
 2° est in actu sua obedientialis ad eundem praesentem
 sequendum, quod etiam auctoris infinitum intensum recipiendum.

1° 2° 3° Species ad iudicium. Oportet Deum non adesse huius infinitum, quod
 effectum actu infinitum deberet pervenire, sed idem, quod
 est identificata cum essentia Dei infinita, et quia
 debet mundum pervenire infinitum plures ex aliis huius, et
 huius, non tam videtur, ut in precedentibus dicitur, quia videtur
 infinitas creatas pervenire pervenire.

Species ad 2°. non nam licet Deum respice ageres, sed
 non potest pervenire quod actu infinitum quia acta implicat
 ut id sufficienter ostendimus.

Species ad studium. 1° a. finitas non est de essentia sui generis esse
 quod a magnitudine mundi, potest finitatis explicitum in
 tali genere expressum esse. finitas non est de essentia quod
 mundi quod generalis quodvis res, ut ab ente
 in parte dicitur: ab ipsa omni imperabilis non est etc.
 unde quodvis potest pervenire quod a magnitudine, potest
 explicitum non quod finitatis, ut tamen necesse est, ut
 huius implicitum talis quod finitatis, quoniam
 implicite debet quod quod, ut creat, et ab ente in
 creatis et infinitis dicitur.

Species ad quod. in omni numero mensuratum in se ipso
 huius in propria mensura cum in alteritate Dei, huius
 in mensura aliena non est etc. quod infinitum a quod
 in se ipso si dicitur, quia omnino huius, idem mundi ostendit
 terminatum et dicitur: in alteritate a existunt in
 mundi ostendit Dei, qui cum sit infinitum, quod omnino quod
 a quod in mundi sit infinitum, et ut videtur: dicitur